Per què hi ha arbres que conserven les fulles a l'hivern?

Fa molt de temps, en un bosc frondós, l'hivern s'acostava. Feia molt de fred i els ocells migratoris havien marxat cap al sud per quedar-s'hi fins a la primavera. Un ocell petit de colors, però, s'havia quedat enrere: tenia una ala trencada i no podia volar. No sabia què fer. Va mirar al seu voltant buscant un lloc per arrecerar-se i, en veure els bells arbres del gran bosc, va pensar:

—Potser els arbres m'acolliran durant l'hivern.

Va arribar al límit del bosc. El primer arbre que va trobar era un àlber majestuós de fulles platejades.

—Àlber preciós, que em deixes viure a les teves branques fins que arribi el bon temps?
—I ara! Què dius! Prou feina tinc amb vigilar les meves branques. Fuig d'aquí!

El pobre ocellet, aletejant tan bé com podia amb la seva ala trencada, va arribar fins a l'arbre següent. Era un roure gran i exuberant.

—Roure, bon roure, que em deixes viure a les teves branques fins que arribi el bon temps?
—I ara! Quina pregunta! Si et deixo viure a les meves branques em picotejaràs totes les glans. Fuig d'aquí!

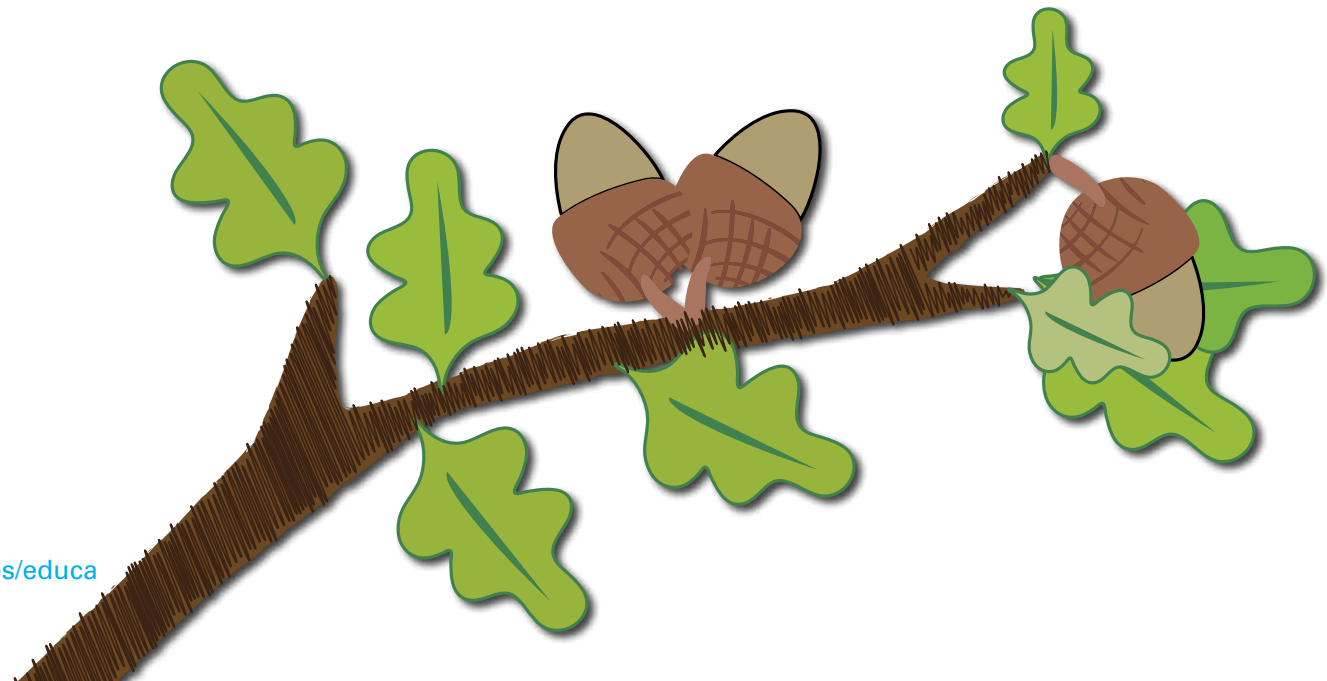

Saltant entremig de l'herba i les fulles, perquè l'ala li feia molt de mal, l'ocellet va arribar a un gran salze que creixia vora el riu.

—Salze preciós, que em deixes viure a les teves branques fins que arribi el bon temps?
—No, de cap manera! Jo no acullo mai desconeguts. Fuig d'aquí!

El pobre ocellet ja no sabia a qui recórrer i va començar a plorar. Ben aviat, però, l'avet el va veure i li va dir:

—On vas, ocellet?
—No ho sé; els arbres no em volen acollir i jo no puc volar lluny, amb la meva ala trencada.
—Vine a les meves branques. Pots triar la que t'agradi més; mira, em sembla que en aquest costat s'hi està més calentet.
—Moltes gràcies, però que m'hi podré quedar tot l'hivern?
—És clar que sí! Així em faràs companyia.

El pi, que era molt a prop del seu cosí, l'avet, quan va veure l'ocellet fent saltirons i voleiant tot content sobre les branques de l'avet, li va dir:

—Les meves branques no són frondoses, però puc protegir del vent l'avet, perquè sóc gran i fort.

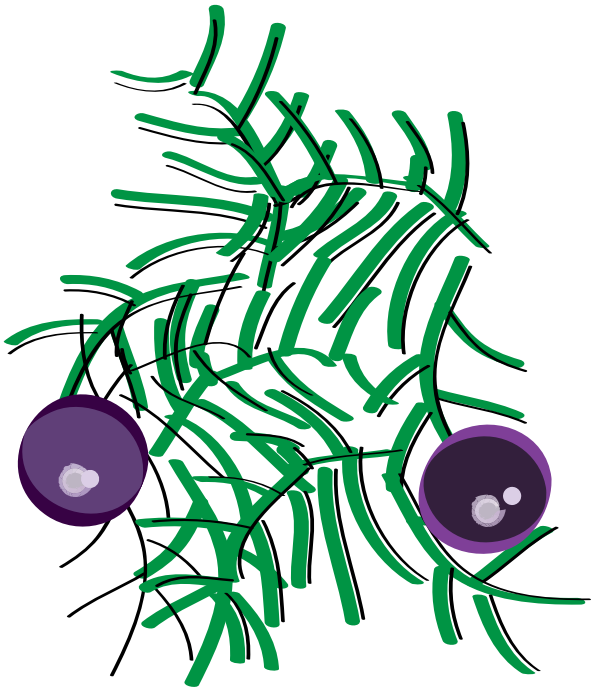

Quan el ginebre se'n va assabentar, també va voler ajudar:

—Sóc baixet i les meves branques no són còmodes, però tinc moltes baies que pots menjar durant tot l'hivern— va dir.

Les seves branques estaven cobertes d'unes baies negres suculentes, i les baies del ginebre són un gran aliment per als ocells.

L'ocellet estava molt content a la seva casa, tan calentona i ben arrecerada, i tots els dies anava a dinar a les branques del ginebre.

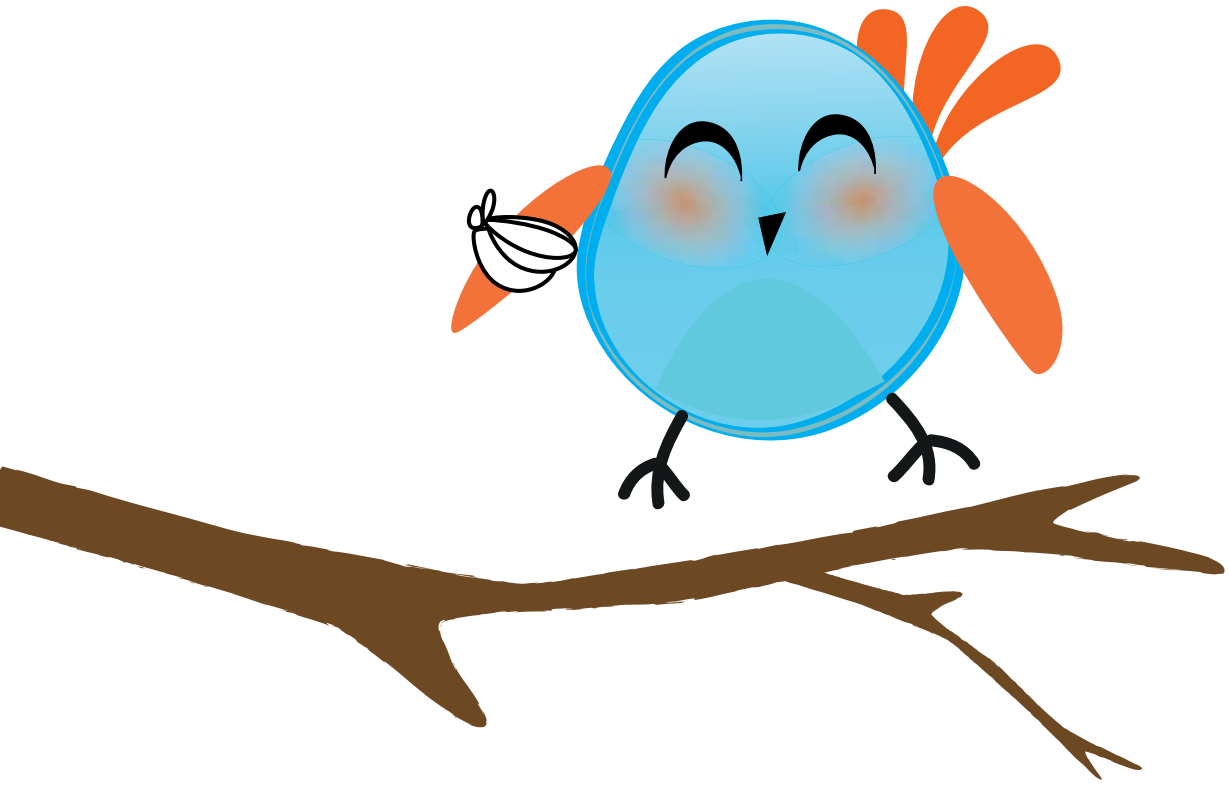

Els altres tres arbres es van quedar parlant en un racó del bosc:

- Jo no hauria acollit un ocell que no conec - va dir l'àlber.
- Jo no m'hagués arriscat a perdre els meus glans - va dir el roure.
- No m'agraden els estranys - va dir el salze.

I els tres van mirar de reüll l'ocell i els seus nous amics.

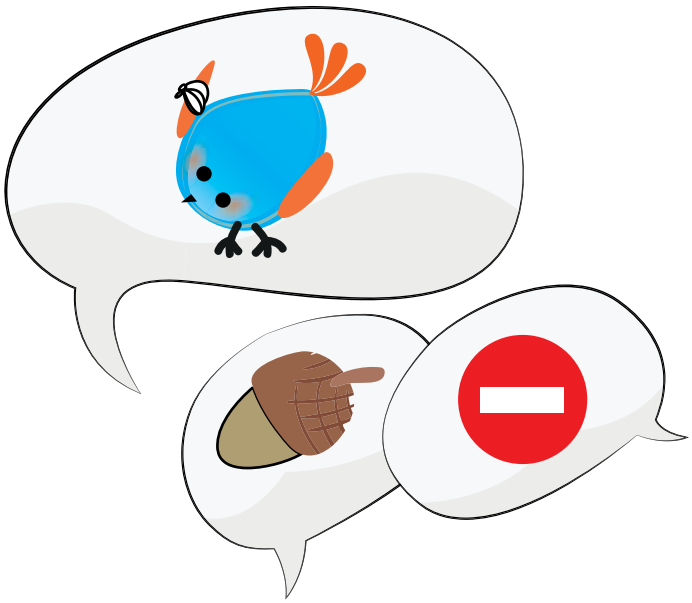

Aquella nit el vent del nord va passar pel bosc. El vent del nord era molt fred: bufava sobre els arbres amb el seu alè gelat i cada fulla que tocava queia a terra. Volia tocar totes les fulles, perquè al vent del nord li agrada fer volar les fulles i veure els arbres nus.

—Puc jugar amb tots els arbres?— va preguntar el vent del nord al seu pare, el rei de la Gebrada.
—No— va dir el rei—, els arbres que s'han portat bé amb l'ocellet poden conservar les fulles.

I el vent del nord els va deixar en pau: el pi, l'avet i el ginebre van poder protegir l'ocellet i en van tenir cura fins que a la primavera va tornar la seva família. Van conservar les fulles tot l'hivern fins que van brotar les noves. I, des de llavors, sempre ha estat així.

Fi

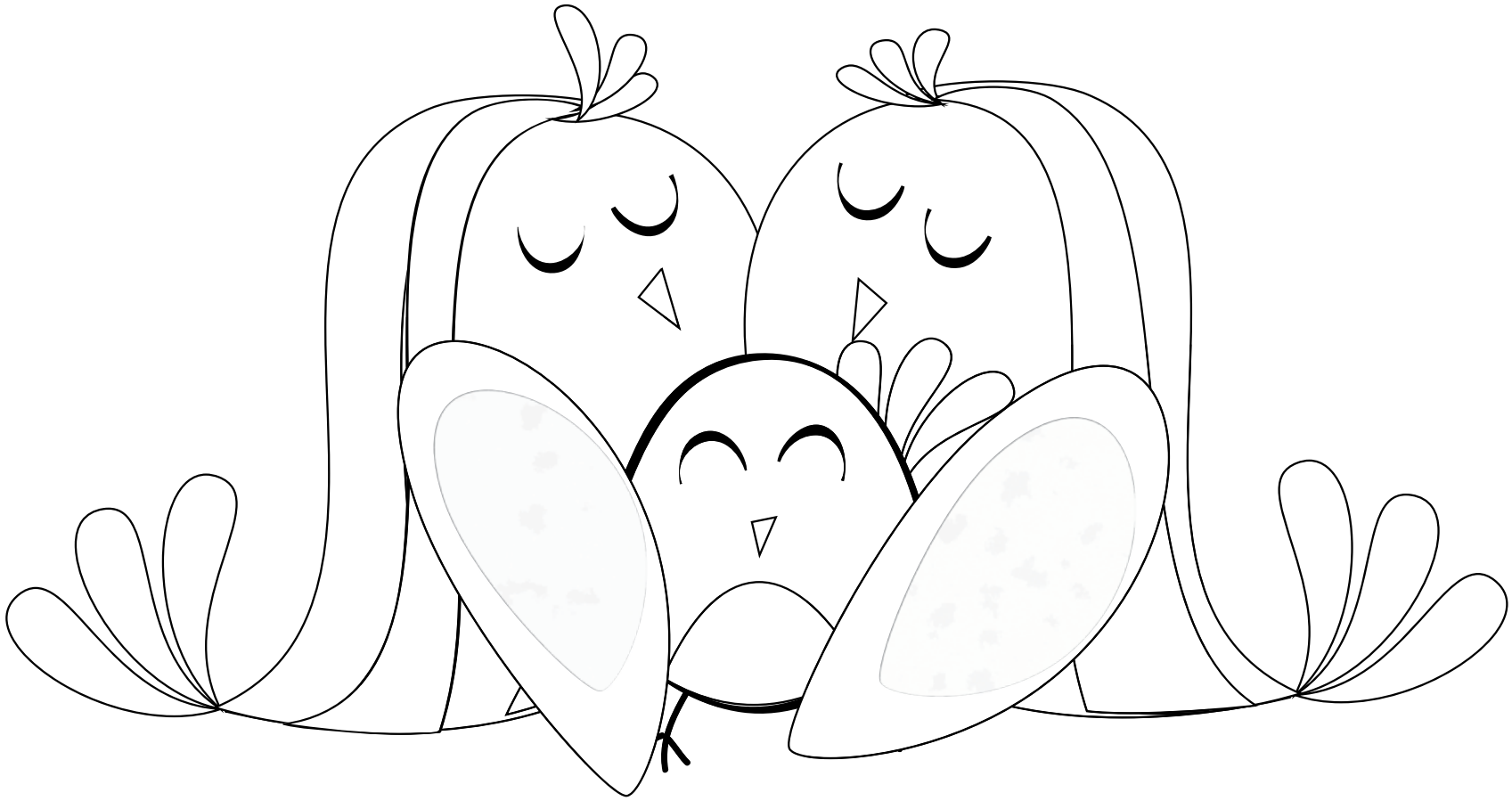

família

Edició:
UNICEF Comitè Espanyol
www.unicef.es/educa

Els materials educatius, recursos i activitats sobre drets d'infància, desenvolupament sostenible i ciutadania global formen part del treball en Educació en drets i ciutadania global d'UNICEF Comité Español, que anteriorment han estat publicats sota la marca Enrédate i al web www.enredate.org. Els judicis i opinions expressats no representen necessàriament el punt de vista d'UNICEF.

UNICEF promou els drets i el benestar de tots els infants en tot allò que fem. Amb els nostres aliats, treballem a 190 països i territoris per transformar aquest compromís en accions pràctiques, centrant els nostres esforços en arribar especialment als nens i nens més vulnerables i exclosos per a benefici de tots els infants, siguin on siguin.

Aquesta publicació forma part d'un projecte finançat per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (AECID). El contingut d'aquesta publicació no reflecteix necessàriament l'opinió d'AECID.

Aquesta publicació ha estat creada sota una llicència Creative Commons Atribución- NoComercial-SinDerivar 4.0 Internacional, excepte per aquells continguts en el què es defineix un altre tipus de llicència.